

Sygnatura akt VI Ka 570/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 września 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski (spr.)

Sędziowie SSO Bożena Żywioł

SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 r.

sprawy **skazanego Ł. M. syna M. i K.**

ur. (...) w B.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 19 maja 2014 r. sygnatura akt VI K 17/14

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem łącznym z dnia 19 maja 2014r. w sprawie o sygnaturze akt VI K 17/14 orzekwał w sprawie **Ł. M.** skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 października 2010 r. sygn. akt II K 380/10 za:

- a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione z 22/23 grudnia 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione z 27/28 grudnia 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lat, w tym okresie oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zasądzone koszty sądowe. Postanowieniem z dnia 15 listopada 2012 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 26 lipca 2011 r. sygn. akt VI K 1129/10 za:

- a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 15 września 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 1 maja 2009 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- c) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione z 23 na 24 marca 2009 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy,
- d) za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 lutego 2008 r. i 14 sierpnia 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- e) za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 6 grudnia 2007 r. i 12 maja 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- f) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełnione w połowie 2008 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat, orzeczono o obowiązku naprawienia szkody w całości, oddano pod dozór kuratora sądowego, zasądzone koszty sądowe;

III. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 5 stycznia 2011 r. sygn. akt VI K 292/10 za:

- a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełnione w dniu 17 stycznia 2009 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełnione w okresie od listopada do grudnia 2009 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych na początku 2008 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono karę łączną w wymiarze 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono o obowiązku naprawienia szkody w całości, zasądzone koszty sądowe.

IV. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 24 lutego 2012 r. sygn. akt VI K 609/11 za przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. popełnione w dniu 9 maja 2011 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu, nieodpłatnie, kontrolowanej pracy na celum społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

V. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 19 listopada 2012 r. sygn. akt II K 767/10 za przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od kwietnia 2010 r. do maja 2010 r., w grudniu 2009 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy na mocy na podstawie art. 91 § 2 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami wymienionymi w pkt. I a, b (sygn. akt II K 380/10), III a, b, c (sygn. akt VI K 292/10), V (sygn. akt II K 767/10) części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu Ł. M. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy.

Ponadto Sąd wskazał, że orzeczenia zawarte w wyrokach szczegółowo opisanych w pkt. I, III, V części wstępnej wyroku, a nie będące przedmiotem niniejszego wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 767/10 od dnia 24 września 2013 r. do dnia 19 maja 2014 r. oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt VI K 292/10 od dnia 9 marca 2012 r. do dnia 7 sierpnia 2012 r.

Sąd na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznej w sprawie o sygn. akt VI K 609/11 oraz VI K 1129/10.

Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony skazanego z urzędu oraz kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Ponadto postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014r. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w pkt. 1 kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie VI K 292/10 w okresie od 18 do 19 stycznia 2009 r.

Apelację od tego wyroku wniosła obrońca skazanego, zarzucając rażąco niewspółmierność kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu przy zastosowaniu zasady absorpcji, a nie pełnej absorpcji, podczas gdy wcześniej wymierzane wobec skazanego kary łączne były wymierzane w dolnych granicach ustawowych możliwości, a obecnie wymierzona kara nie jest sprawiedliwa i nie zmienia sytuacji skazanego.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniosła o zmianę wyroku i wymierzenie skazanemu kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, bądź kary niższej niż wymierzona przez Sąd I instancji, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż w zaskarżonym wyroku zaistniały oczywiste omyłki pisarskie co do opisu wyroku z punktu V, co miało częściowo wpływ na sformułowanie wniosków apelacji.

Wyrok Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej o sygn. akt II K 767/10 zapadł bowiem w dniu 19 listopada 2012 r., zaś wyrokiem tym Ł. M. został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nie jak błędnie opisano to w wyroku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Błędne są zatem wnioski apelacji obrońcy skazanego w zakresie braku zmiany sytuacji skazanego. O ile bowiem uprzednio skazany w wyniku zapadłych wyroków miał odbywać w sumie kary przez okres 2 lat i 11 miesięcy (biorąc pod uwagę kary wymierzone za przestępstwa pozostające w zbiegu), to w obecnie zapadłym wyroku łącznym orzeczono wobec niego karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zatem nastąpiła pewna poprawa sytuacji skazanego.

Odnosząc się do zarzutów apelacji należy wskazać, że dokonując analizy zapadłego orzeczenia nie znalazł Sąd Odwoławczy powodów do kwestionowania zaskarżonego orzeczenia w zakresie wymierzonej skazanemu kary łącznej, bowiem o rażąco niewspółmierności kary w rozumieniu art. 438 pkt. 4 k.p.k. można mówić w sytuacji, gdy Sąd wymierzając karę nie uwzględnił wszystkich okoliczności wiążących się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru.

Zaznaczyć należy, że judykatura wyrażona licznymi orzeczeniami Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych przyjmuje, że kara łączna powinna być tym więcej zbliżona do dolnej granicy (zasada absorpcji), im bardziej ścisły jest związek przedmiotowy i podmiotowy między poszczególnymi zbiegającymi się przestępstwami, im zaś związek ten jest luźniejszy, kara łączna winna tym więcej zbliżać się do górnej jej granicy (zasada kumulacji). Winien zatem sąd orzekający rozważyć kwestię związku podmiotowego oraz przedmiotowego pomiędzy czynami za które wymierzono kary jednostkowe i stwierdzić, czy związek ten ma charakter ścisły, czy też związek ten jest dość odległy, nadto przeanalizować czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej, mając nadto na uwadze przy wymiarze kary łącznej istotne znaczenie

dyrektyw prewencyjnych. W oparciu o te kryteria winien sąd orzekający ustalić i zastosować jedną ze wskazanych wyżej zasad, bądź też zasadę asperacji, która polega na orzeczeniu kary łącznej w rozmiarze pomiędzy najwyższą karą jednostkową, a sumą wszystkich kar jednostkowych.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku wskazał przesłanki, które zadecydowały o zastosowaniu wobec skazanego zasady częściowej absorpcji kar, czyli właśnie zasady asperacji.

Czyny popełnione zostały w okresie od stycznia 2009r. do grudnia 2009r. oraz w okresie od kwietnia do maja 2010r., a więc na przestrzeni kilkunastu miesięcy, godziły w mienie. Jednakże równocześnie popełnienie dotychczas przez skazanego łącznie kilkunastu przestępstw w przeciągu półtora roku czasu, musiało być istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym obecnie za orzeczeniem kolejnej kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy całkowitej absorpcji czy częściowej kumulacji w wysokości zbliżonej do minimum. Z aktualnej opinii o skazanym nawiązującej do jego zachowania i postawy w okresie odbywania kary pozbawienia wolności poczynając od osadzenia wynika, że jego postawę i zachowanie podczas pobytu w warunkach izolacji należy oceniać jako pozytywne. Skazany przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego, i nie stwarza również problemów natury wychowawczej. Był raz nagrodzony, nie był karany dyscyplinarnie.

Samo pozytywne zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności nie może jednak stanowić wyłącznej podstawy do zastosowania wobec niego zasady absorpcji w zakresie łączonych kar pozbawienia wolności, zaś pozostałe przesłanki nie mogły skutkować wymierzeniem skazanemu kary łącznej w wysokości istotnie zbliżonej do minimum.

Sąd Rejonowy mógł w niniejszym postępowaniu wymierzyć karę łączną w granicach od najwyższej z podlegających łączeniu tj. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, do ich sumy tj. 4 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona zatem skazanemu kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności musi być uznana za prawidłowo wyważoną i uwzględniającą wszystkie przesłanki wymiary kary łącznej.

Prawidłowe jest również stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie możliwości wymierzenia kary łącznej odnośnie czynów popełnionych przed dniem 8 czerwca 2010 r., czyli dodaniem przepisu art. 89 § 1a k.k.

Mając na uwadze wskazaną postawę skazanego oraz związek przedmiotowy i podmiotowy między poszczególnymi zbiegającymi się przestępstwami, w ocenie Sądu Okręgowego wymierzona skazanemu kara łączna pozbawienia wolności w należyty sposób uwzględnia okoliczności dotyczące sylwetki skazanego i procesu jego resocjalizacji, jak też jest wynikiem trafnej analizy kryteriów związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy dokonanymi przez skazanego przestępstwami, zatem w ocenie Sądu Odwoławczego brak jest przesłanek do uznania, iż wymierzona w tej wysokości kara łączna jest rażąco niewspółmiernie surowa.

Sąd Okręgowy nie znalazł więc podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy skazanego, a w konsekwencji utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. W. kwotę 147,60 zł złotych tytułem zwrotu kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zwalniając skazanego od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze, a obciążając nimi Skarb Państwa.